

Születésnapra!

Minden ünnep mindig jó. Jó arra, hogy együtt legyünk, jó arra, hogy felemlegessük mindazt a jót amit az ünnepelttel együtt csináltunk, átéltünk. Igazából még arra is jó, hogy kicsit keseregjünk mindazon ami vagy nem sikerült, vagy kimaradt, pedig jó lett volna. Jó emlékezni!

85 éves lett A FERGE! Mrs. Poverty! Fantasztikus és hosszú élet, sok tanítással, szertettel amiből büszkén mondom én is részesültem és amihez talán egy kicsit én is hozzáadtam.

Isten éltesen Zsuzsa!

Your browser doesn't support HTML5 audio

„Minden csecsemőben egy partitúra van”

A GYEREKPROGRAM!

A mi csapatunk egy jazz zenekar volt. Zsuzsa irányította, hagyta, hogy improvizáljunk új és új hangokat próbálgatva.

Lehet, hogy itt volt egy kis probléma? Hiszen kevesen értik, szeretik a jazzt, sokaknak rendezetlen hangok összevisszaságát jelenti. Sok benne az érzelem, az indulat, ugyanakkor erősen kell, hogy egymásra figyeljünk.

Be is tiltották.

Az alapmotívum szigorúan adott volt. Minden gyerekeknek joga van a boldog élethez.

„A szegénység elleni küzdelem legfontosabb eszközeként – a pénzen kívül, amit a lokális programok nem tudnak nyújtani – a program a komplex beavatkozást jelölte meg, ez a program különleges sajátosságát is jelentette.” (Ferge 2012)

Kakukktojás voltam én a csapatban, hiszen nem a szorosan értelmezett szociális szakmához tartoztam. A legkorábbi évek meghatározó szerepét próbáltam hangsúlyozni. Azon gondolkoztam és teszem ezt ma is, hogyan lehet a legszebben megszólaltatni azt a bizonyos partitúrát.

Stern 1995-ös munkájában ír arról, hogy a „szelf átélése nem genetikai adottság, a másokkal való kapcsolatban, a szülők reflektív funkciója segítségével fejlődik ki.” A mi csapatunk munkájának ez az elv az egyik meghatározó törekvése volt. Hiszen ha a szülőknek megélhetést, a családnak fedelelet, és a környezetben elfogadottságot biztosítunk, marad idő, kedv és energia arra a bizonyos szülői reflekszióra.

Kezdetben volt a gyerekház.

Milyen sok öröm és kreatív munka minden egyes graffiti mögött! Persze mérni ezt számokkal nem tudom, nem is nagyon lehet.

A gyerekházban meleg volt és gyakorta pirítós illat. Jól érezte magát szülő és gyerek mert együtt lehettek, játszhattak és jó szót, megértést is kaptak a hozzáértő segítőtől.

Gyerekprogram? - tehát játék!

Igen, játszottunk, hiszen egy örökös puzzle részeit illesztettük egymásba, mert hittünk a komplexitásban. Ahogy a játékban, a mi jazz zenekarunkban is mindig voltak kezdeményezők, és olyanok is akik új variációt adtak, amit tovább vittünk, vagy Zsuzsa egy kellő pillanatban leállított. Ettől volt jó, ettől fejlődtünk, mint ahogyan a kisgyerek folyamatosan fejlődik a játéktól.

Sokan írtak, gondolkodtak a játék meghatározásán. Az egyik közülük : (HUIZINGA: 1938.) - a játék, „Önálló entitás, maga a szabadság.” Nemcsak a gyerekházakban, hanem az egész program folyamatában ez volt az egyik alap,

hiszen Zsuzsa minden tanítása, gondolkodása erről szól.

De ha egy más megközelítést nézünk, a játék: „ a legközelebbi fejlődési zóna” – (VIGOTSKIJ)

Bár a programnak rövid életet adtak a hatalmasságok, de reményeim szerint maradtak azért morzsák a gyerekházakban növekvő gyerekekben és szüleikben. A jót nem könnyű felejteni.

Berlin, 2016.április 12.